7 NOIEMBRIE

1917 — 1956

Proletari din toate țările uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR
Anul VII nr. 90 (546) ★ mierc. 7 noiemb. 1956 ★ 4 pag. 15 bani

Sărbătoare dragă

Zîmbet fără seamăn și fericit al copilăriei... Pretutindeni același, mereu nou, cea mai de taină și mai răscolitoare minune a vieții. Pretutindeni același este. Și totuși... In părțile de lume unde domnește atotputernic banul adunat în saci pe la bancheri, în zîmbetul copiilor se străvede ofilirea timpurie.

Voi, copii ai plaiurilor noastre, nu cunoașteți amarul fără leac al pierderii întîiului și celui mai neprețuit dar al vieții: zîmbetul. Voi trăiți sub alt cer, cer curat și albastru, de pe care stolul negru al jefuitorilor și asupritorilor a fost alungat. Asupra zîmbetului vostru priveghează, ca un scut purtat de mii de brațe, puterea poporului muncitor. La acest adăpost, zîmbetul vostru nu pălește cu anii, ci prinde mai multă lumină și mai mult temei.

Nu a fost dintotdeauna așa în țara noastră. Vremuri lungi de urgie și-au făcut veacul pe aici. Părinții, bunicii, le-au cunoscut din plin. Amar de ani, lupta, revolta celor mulți și necăjiți a fost înăbușită în sînge. N-a fost înfrîntă însă lupta poporului. A biruit pînă la urmă. Dar ca această biruință să vie, ea a avut reazimul altei victorii mari și strălucite, a asupriților împotriva asupririi: victoria poporului rus în Marea Revoluție Socialistă. Acolo și atunci, în miezul de foc al acelei frămîntări, se năștea și libertatea noastră viitoare. Ne-au adus-o ostașii sovietici, curățindu-ne patria de cotropitorii fasciști și dînd înlesnire poporului nostru, sub conducerea Partidului, să înlăture pe exploatatori și să-și ia soarta în propriile-i mîini.

De aceea Partidul nostru pășește pe drumul deschis de Lenin, făuritorul ideilor revoluției. Ne este bunul cel mai de căpătîi prietenia frățească cu poporul sovietic, care ne-a ajutat să dobîndim libertatea și s-o întărim.

De aceea ni-i dragă și o cinstim sărbătoarea lui 7 Noiembrie, aniversarea Marii Revoluții. Ea a făcut ca și în patria noastră, zîmbetul fericit al copiilor să rămînă nemaiumbrit.

DE LA ACEL INCEPUT...

Ajun de sărbătoare. Clipe solemne, pline de emoţia amintirii dar şi de clocotul iubit şi puternic al faptelor de acum...

Miine se vor fi scurs 39 de ani de la revărsarea eroică şi măreaţă care a fost Revoluţia din Octombrie. Nu-i colţ de lume în care oamenii simpli să nu ridice gînd fierbinte acelei încleştări din care s-a născut lumină, nădejde pentru cei mulţi şi asupriţi.

Haideţi dar şi voi, iubiţi cititori, la marea adunare din ajunul sărbătorii. E o adunare a voastră, a copiilor patriei. Dacă-i însăilată din slove numai, aici în pagini, iar voi sînteţi risipiţi printr-atîtea şi atîtea colţuri de ţară, nu-i nimic. Vom putea să trăim cu toţii istorisirea minunată a unui început de veac, a înfăptuirilor unor oameni liberi, a dîrzeniei şi curajului în luptă, să ne încălzim la razele prieteniei.

Iată, în sala uriaşă ce sclipeşte sub lumini, s-au strîns mii şi mii de copii. Ochii lui Lenin, din portret, ochi de putere şi blîndeţe nespusă, ne privesc...

Şi crainicul deschide adunarea:
— Iubiţi copii, primul va avea cuvîntul invitatul nostru de onoare, A. Miroşnikov, muncitor la uzina „Kirov" din Leningrad, care a participat în Octombrie 1917 la asaltul Palatului de Iarnă.
Cuvintele se deapănă, se deapănă:

„Mergeam să dăm asaltul Palatului de Iarnă, ultimul bastion al guvernului provizoriu

— Ne vom afla în centru, ne comunică comandantul, în faţa coloanei Alexandrovskaia. In stînga noastră sînt soldaţii revoluţionari, în dreapta marinarii din Kronştadt.

Se auzi un ordin:

— Ieşiţi de sub arc şi răspîndiţi-vă în trăgători!

Ploua cu măzăriche. Dinspre Neva veneau rafale de vînt îngheţat. Prin întunericul des se întrezărea masa uriasă a Palatului

Un nou ordin scurt:

— Salt spre coloana Alexandrovskaia!

Abia se ridică plutonul nostru că junkerii ne şi întîmpinară cu snopi de gloanţe. Căzură primii răniţi, dar noi continuam să înaintăm cu dîrzenie, apropiindu-ne pas cu pas de baricade. Iunkerii deschiseră un uragan de foc, acoperind în acelaşi timp piaţa cu grenade. Ei lansară o rachetă luminoasă, în a cărei flacără verzuie văzurăm clar, pentru prima oară, zidurile groase ale baricadelor de bîrne, cu ambrazuri pentru mitraliere şi puşti

Deodată, dinspre Neva se auzi o bubuitură de tun. Era vocea „Aurorei" care vestea etapa hotărîtoare a asaltului. Cu strigăte de „Ura!" şi „Inainte, tovarăşi!" soldaţii din garda roşie, aruncînd din mers grenadele, se azvîrliră asupra baricadelor. In curînd începu lupta corp la corp. Apărîndu-se cu disperare, iunkerii începură să se retragă şi atunci detaşamentul nostru de putilovişti, care se afla în fata intrării principale, se repezi în ultimul iureş. Plini de o mînie care ne înzecea puterile, am zmuls lacătele şi am deschis larg porţile de fontă prin care pătrunseră deodată puhoaie de ostaşi. Iunkerii se retrăgeau pe scări. Luptînd, urcam tot mai sus si mai sus, pe treptele de marmoră strălucitoare. Pe fiecare platformă cucerită lăsam cîte o patrulă a gărzii roşii.

Eu şi alţi cîţiva tovarăşi am format o patrulă care fu postată pe ultima platformă a scării şi nu se scurseră nici zece minute cînd prin faţa noastră trecură miniştrii din fostul guvern. Treceau aplecaţi de spate, ascunzîndu-şi feţele palide în gulere de blană. Escortaţi de marinarii din Baltica ei fură duşi în fortăreata Petropavlovsk.

E tăcerea înfiorată a unui simţămînt rar care domneşte acum în sală, după ce veteranul Miroşnikov şi-a încheiat istorisirea.
— Hai, tovarăşe crainic, rupe vraja...

„Aurora" s-a auzit şi la noi

— Ca pasărea liberă care nu cunoaşte hotar, suflul înoitor al marelui Octombrie a străbătut depărtările. In Romînia capitaliştilor şi moşierilor, poporul care gemea sub împilare şi jaf a tresărit cu licărul nădejdii în inimă. Grupurile comuniste îndemnau la luptă împotriva exploatării, îndemnau pe soldaţi să nu sprijine mişeleasca agresiune pe care Romînia, alături de alte ţări capitaliste, o pregăteau împotriva Sovietelor.

Nicicînd nu vor fi uitate luptele, jertfele de sînge, pe care le-a dat ani şi ani în şir muncitorimea, în frunte cu scumpul nostru Partid.

Libertatea ne-au adus-o într-o zi de august urmaşii celor ce-au făurit Revoluţia. Lor, ostaşilor sovietici eliberatori, le-au închinat poeţii noştri stihuri fierbinţi de recunoştinţă şi slavă. Hai, prietene pionier, curaj. Urcă aici şi recită. Ascultătorii îţi vor ierta emoţia.

...Ca un şipot argintiu sună glasul necunoscutului pionier:

OSTAŞULUI SOVIETIC INTR-O ZI DE NOIEMBRIE...

El a trecut pe-aici aşa cum vîntul
Işi trece peste cîmpuri nouă boarea,
Aşa cum mama-ţi trece, peste frunte,
Domoală, mîna ei, alinătoarea...

El a trecut pe drumurile noastre
Ducînd către apus, prin lupte, tancul,
Pe unde şi-a-ndurat sfîrşitul Tudor,
Pe unde şi-a purtat revolta Iancu.

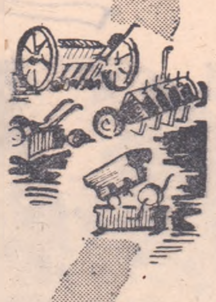
El a trecut pe-aici aşa cum steaua
Pe bolta nopţii cu lumină plouă
Şi-alunecă spre zori, lăsînd în urmă,
O dimineaţă cu sclipire nouă...

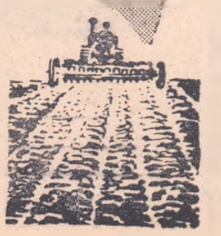
Pe nume ne-a strigat atunci cînd noi,
Poate că n-aveam încă nici un nume
Cînd prin furtuni şi foc s-a avîntat
Să fie pace-ntotdeauna-n lume.

Să îl cinstim prieteni dragi, acum,
In liniştea amiezilor albastre,
Cu florile amurgului tîrzii
Şi florile recunoştinţei noastre.

— Da, veşnică va fi slava celor ce ne-au adus libertatea. Datorită lor poporul nostru şi-a putut clădi o viaţă nouă, fericită. Azi la noi se făureşte socialismul. In clocotul activităţii lor creatoare, oamenii muncii de la noi nu uită acel început de la care au pornit toate înfăptuirile · Marea Revoluţie din Octombrie. Multe unităţi din industria şi agricultura noastră poartă numele glorios al acelui început. Iată, să vedem cum cinstesc ele semnul ce-l poartă...

Crainicul citeşte cîteva radiograme sosite în ultima clipă în sala adunării:

TELEGRAME

"MUNCITORII FABRICII DE MASINI AGRICOLE "7 NOIEMBRIE" DIN CRAIOVA ANUNTA CA SI-AU INDEPLINIT PLANUL ANUAL DE PRODUCTIE"

★

"COLECTIVIŞTII DE LA G.A.C. "7 NOIEMBRIE" REG. STALIN AU INSAMINTAT 206 HA. CU GRIU SI ORZ SI AU TRANSPORTAT PE CIMP 240 TONE INGRASAMINT"

Şi-acum, cea mai emoţionantă, sosită de pe „Octombrie Roşu", vasul-mamă al pescarilor din Marea Neagră:

RECEPTIE:

«NE AFLAM LA CAPUL-EMINE IN ANCORA. VREMEA ESTE FRUMOASA DAR NEFAVORABILA PESCUITULUI. IERI AM AVUT FURTUNA DE PUTEREA A 11-a.

INTRECEREA IN CINSTEA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE A CISTIGAT-O BRIGADA DE PESCARI DE PE VASUL "PASAREA FURTUNII" PESCUIND PESTE 13.340 KG. DE PESTE, A DEPASIT NORMA LUNARA CU PESTE 3000 KG.

FRUNTASE SINT SI BRIGAZILE DE PE VASELE "CHEFALUL" SI "PALAMIDA"»

TRANSMITE = "OCTOMBRIE ROSU"

Da prin astfel de fapte e cinstită la noi amintirea Revoluţiei.

Steagul e purtat mai departe

— Noua lume pe care au vestit-o salvele „Aurorei", atunci în Octombrie, are un drum glorios care străbate oceane și munți, pe toate meridianele — continuă firul istorisirilor crainicul. Steagul roșu al socialismului biruitor este purtat acum, alături de oamenii sovietici, de alte zeci de milioane din numeroase țări legate între ele printr-o prietenie nemaiîntîlnită în veacuri.

Despre steagul roșu vă va povesti o întîmplare adevărată un tovarăș din Republica Democrată Germană:

„Steagul „Marinei roșii" a fost înălțat pentru prima oară în anul 1925 pe un monument din piața orașului Köln. Monumentul amintea poporului de doi conducători ai marinarilor revoluționari germani, uciși în acest loc. Steagul a fost țesut și brodat de soțiile și fiicele marinarilor și muncitorilor din port. Pe o față a steagului erau brodate secera și ciocanul cu inscripția: „Marina roșie din Wessermünde Bremerhafen pe cealaltă față un vas de război și cuvintele „Inainte, în spiritul marinarilor roșii de pe Potemkin".

De atunci începînd, steagul fîlfîia la toate demonstrațiile și serbările marinarilor. Iar atunci cînd tovarășul Ernst Thälmann le vorbea luptătorilor roșii, steagul se afla la loc de onoare, pe tribună.

Marina roșie a fost dizolvată. A fost interzisă scoaterea drapelului. Poliția căuta să pună mîna pe el. Dar marinarii îl înălțau totuși la fiecare prilej.

In anul 1932 s-a organizat o mare demonstrație împotriva fascismului. 300 de polițiști i-au atacat pe manifestanți. Mulți au fost răniți și arestați, dar steagul rămînea în fruntea coloanei, apărat cu mîinile goale, dar cu dîrzenie, de către muncitori.

Veni și anul 1933, — sîngeroasa dictatură fascistă. Organizațiile muncitorești fură dizolvate, iar conducătorii lor aruncați în lagare. Dar nimeni n-a trădat steagul și locul unde era tăinuit. Tînărul Willi Raubs, de 17 ani, n-a rostit decît: „Nu spun nimic! Nu spun nimic!".

In martie 1933, tovarășul care păstra steagul a fost arestat. Steagul a fost ascuns atunci de două bătrîne, gazdele sale. Mai tîrziu, o tovarășă din Sollstedt îl împături și îl ascunse într-o claie de fîn. Ce spaima pe ea, cînd peste cîteva zile văzu niște copii care răvășeau fînul!... Pentru siguranță, steagul a fost dus într-un coș cu rufe la Eisenberg, în Turingia. Aici a fost încredințat unui alt tovarăș, șomer, care cîștiga cîte un ban îndeletnicindu-se cu tapițeria. Tocmai atunci repara un divan pentru un vestit nazist. Ii veni o ideie strașnică: să ascundă steagul în divan. Și astfel nazistul a „păzit" timp de 12 ani, steagul, de orice primejdie.

Vă dați seama ce mirare a fost în casa nazistului cînd, în 1945, după prăbușirea hitlerismului, un membru al poliției populare a venit să ia steagul. Pentru prima oară steagul „căzuse" în mîinile poliției; dar de astă dată a poliției poporului.

Acum steagul flutură liber într-o țară liberă".

Gîndul nostru mai stăruie la vitejia comuniștilor germani, cînd crainicul ne prezintă încă un oaspe — venit din îndepărtata Republică Democrată Vietnam, în care poporul a apărat cu eroism patria amenințată de imperialiști. Să-l ascultăm pe tovarășul Cean Dik Thin:

„A trecut un sfert de veac de cînd sînt comunist. De aceea îmi vine destul de greu să-mi reamintesc toate cîte s-au petrecut atunci. Totuși îmi aduc bine aminte cum noi, membrii de partid, am hotărît să organizăm o demonstrație într-un raion nordic al Vietnamului. Muncitorii și țăranii s-au pregătit să vorbească despre cerințele lor. Printre lozincile noastre erau și acestea: „Să sprijinim Uniunea Sovietică!" „Trăiască Marea Revoluție Socialistă din Octombrie!".

Pe mine și încă pe vreo cîțiva comuniști ne-au prins și ne-au aruncat într-o groaznică închisoare de pe insula Polo-Kondor. Am fost legați de mîini și de picioare și cinci zile nu ne-au dat nimic de mîncare și de băut. Am fost bătuți fără milă și torturați cu curent electric. Am fost condamnat la 20 de ani muncă silnică.

Călăii doreau să afle numele tovarășilor noștri. Ei urlau: „Octombrie nu se va repeta! Vorbește sau vei pieri!".

Noi n-am vorbit. Am crezut în victorie. Ani în șir a durat războiul pentru independența patriei noastre. Au fost grei acești ani, dar poporul a învins. Călăii s-au înșelat. Octombrie a venit și în țara noastră!"

Toți îi stringem mîna și-l îmbrățișăm pe eroicul luptător vietnamez, care a fost de curînd în U.R.S.S. și-l rugăm să rămînă cîteva ceasuri și la noi.

Scrisori din Iugoslavia

Crainicul are în mînă două scrisori. Scrisorile nu ne sînt adresate nouă. Au fost trimise comsomoliștilor și pionierilor din Uniunea Sovietică. Dar prietenii adevărați nu-și ascund corespondența, mai ales cînd conținutul ei îi interesează pe toți. Iar noi sîntem prieteni buni și cu expeditorul și cu destinatarii. Iată prima scrisoare:

„Vă salut, dragi prieteni! Iată că de 8 ani învăț la școală limba rusă. M-am hotărît să vă trimit această scrisoare deoarece și noi construim societatea socialistă.

Noi toți dorim să fie pace pe pămînt. Mă interesează mult măreața voastră țară.

Herțeg August
Krapina—Croația R. P. F. IUGOSLAVIA

Herțeg August a primit așa de multe răspunsuri de la copiii sovietici, că ne-ar trebui multă vreme să le putem citi pe toate. Mai bine să vedem ultima scrisoare a lui Herțeg:

„Dragi prieteni sovietici, comsomoliști și pionieri! Intr-unul din numerele ziarului vostru „Pionierskaia Pravda" a fost publicată mica mea scrisoare. Dacă ați ști cît de mult m-am bucurat cînd am început să primesc scrisori de la voi! Ele mi-au dat posibilitatea să fac cunoștință cu tineretul sovietic, care își iubește așa de mult minunata sa patrie socialistă.

Pe noi toți, ca și pe tovarășii din îndepărtata Chină și din celelalte țări de democrație populară, ne bucură fiecare succes al țării voastre care, prima din lume, a pășit pe drumul socialismului, drum arătat de Lenin. Este uimitor ce s-a realizat în patria voastră! Tineretul iugoslav ia exemplu de la voi.

Primiți un salut frățesc și tovărășesc de la prietenul vostru,

August Herțeg

Crainicul răsucește acum butonul unui mare aparat de radio. Din difuzor ne vorbește o voce subțire:

„Mă cheamă Anna Stracova și sînt elevă în clasa VIII-a. Noi, elevii clasei a VIII-a de la Școala medie din sătucul cehoslovac Bolorodice, vă transmitem un salut călduros.

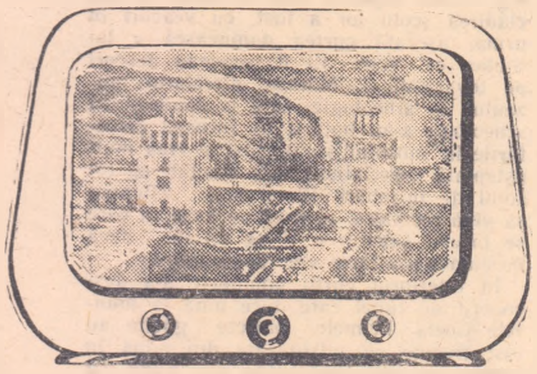
In satul nostru sînt înmormîntați cîțiva ostași sovietici care au căzut în luptele pentru eliberarea patriei noastre. In amintirea lor s-a ridicat un monument care este cel mai frumos din raion. Noi, pionierii, îngrijim cu multă dragoste monumentul. De fiecare dată cînd depunem flori la piedestalul său ne aducem aminte cu recunoștință de eliberatorii noștri".

„Atențiune, vorbește Moscova!"

Un moment emoționant: Crainicul ne vestește că vom vedea auzi la televizor ultimele noutăți din Uniunea Sovietică. Ecranul se luminează și în fața noastră apar ei, oamenii sovietici în peisajul minunat al construcțiilor comunismului.

■ Iată cîțiva colhoznici. Ne anunță o mare victorie:

„In istoria patriei noastre niciodată n-am dat țării atîtea cereale ca în acest an. Numai în R.S.F.S.R. au fost predate 2 miliarde și 4 milioane de puduri".

■ Centrul de Radioteleviziune din Moscova va fi complet refăcut. In acest scop a fost întocmit un proiect care prevede construirea unui stîlp de oțel uriaș cu ajutorul căruia vor putea fi difuzate trei programe deodată. Unul din aceste programe va fi în imagini colorate.

Stîlpul noului centru de televiziune va avea 500 m. înălțime. El va fi cu 200 m. mai înalt decît Turnul Eifel.

■ In mijlocul unor întinderi de nisip arzător se va înălța o uzină neobișnuită; ea va fi pusă în funcțiune cu ajutorul razelor solare.

Aceste raze, transformate în energie electrică, vor aduce lumină în locuințe, vor ajuta la irigarea cîmpiilor și vor îndeplini și multe alte lucruri.

Proiectul acestei centrale electrice solare cu o putere de 1.000.000 kw. a fost lucrat într-un laborator special al Institutului de Energetică de pe lîngă Academia de Științe din U.R.S.S.

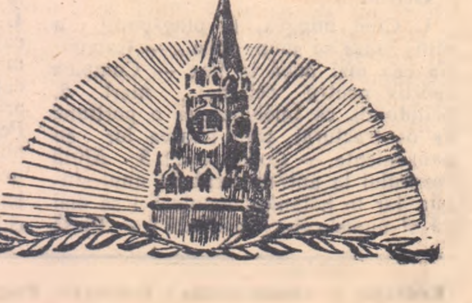
In curînd se va începe construcția ei.

■ Energia atomică servește din ce în ce mai mult munca pașnică a oamenilor sovietici. La unul din șantierele navale se construiește primul spărgător de gheață atomic din lume. Vasul atomic va putea circula trei ani fără escală și va consuma numai cîteva kg. de uraniu. Intregul aparat de comandă va fi automatizat.

In prezent se proiectează o locomotivă atomică...

Știrile sînt întrerupte. Pe ecran apare Piața Roșie străjuită de zidurile Kremlinului. Orologiul începe să bată miezul nopții. Răsună Imnul Uniunii Sovietice.

Ne ridicăm și salutăm cu toții noua zi a Uniunii Sovietice, noua zi a lumii: 7 Noiembrie — a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste.

BORIS CARAGEA — INTILNIREA

Vedere din Melbourne, capitala olimpică

O mică anchetă

Este interesant de cunoscut faptul că mulți oameni de seamă care-au îmbogățit tezaurul civilizației lumii au fost fiii unor oameni sărmani, ba, în multe cazuri, ei înșiși și au început traiul într-un chip greu.

Marele poet roman **Horațiu** a fost sclav.

Savantul **Copernic** a fost fiul unui brutar polonez.

Astronomul **Kepler**, slugă într-o circiumă.

Columb — fiul unui dărăcitor de lînă.

Neînfricatul explorator **Livingstone** a fost mai întîi lucrător într-o țesătorie.

Poetul francez **Béranger** — lucrător într o tipografie

Poetul ucrainean **Taras Sevcenco** s-a născut din părinți iobagi și el însuși a fost iobag.

Scriitorul englez **Cooper** a fost mai întîi cizmar.

Genialul **Shakespeare** a fost — se spune — fiul unui măcelar.

Traian Vuia — copilul unor țărani simpli.

...Și așa mai departe; exemplele se pot înmulți.

Ceea ce dovedește că voința, puterea de muncă, dorința neclintită de-a fi folositor oamenilor sînt ajutoare de neînlocuit ale talentului. In fața lor, orice greutăți se dau învinse și dragostea pentru oameni triumfă.

DE TOATE · DE TOATE · DE TOATE ·

GLUME

— Ascultă, băiete, parcă te-am mai întîlnit undeva. Aveai, tot ca acum, o șapcă verde, pantaloni în dungi și cămașă cu mîneci scurte.

— Intocmai, întocmai! Dar unde m-ați văzut?

— In tramvai, ofereai locul tău unei bătrîne...

— Ah, v-am spus eu că mă confundați cu altcineva!

★

— Și, zi așa, ai niște colegi răi?

— Foarte răi! Cîteodată, tabără toți pe capul unuia singur. Pe capul lui Mitică, de pildă. Cine e criticat în toate adunările? Mitică! Pe cine-l imită băieții cum se bîlbîie, neștiind lecția? Pe Mitică! Cui i se face regulat caricatura la gazeta de perete? Lui Mitică! Cînd întîrzie la oră, cui i se strigă în cor „Lenevică"?.. Tot lui săracu' Mitică...

— Bine, dar în cazul ăsta ai nișe colegi minunați!

— Hm, ar fi ei colegi minunați da'vezi că Mitică sînt eu!

★

— Ce-o fi cu Nicușor? Inainte, avea numai 5 la algebră dar de la o vreme vine regulat cu problemele nerezolvate.

— Și ce, te mai miră? N-ai aflat, se vede, că taică-său a fost detașat în provincie...

Sub clădirea școlii

Elevii de la Școala medie nr. 1 din Piatra Neamț aflaseră mai de mult că sub clădirea școlii lor a fost, cu veacuri în urmă, așezată curtea domnească a lui Ștefan cel Mare. Ei îl iscodeau deseori pe tovarășul C. Mătase, directorul muzeului de arheologie, care le spunea că arheologii s-au hotărît să înceapă cercetările în subsolul școlii. Sosi și ziua mult așteptată. Specialiștii fură asaltați cu tot soiul de întrebări. Elevii abia așteptau să vină recreația, să fugă pe locul în care se făceau săpăturile și să întrebe dacă nu cumva s-a făcut vreo descoperire.

In interiorul curții domnești, s-a descoperit un tunel care duce pînă la muntele Cozia Primele obiecte găsite au fost trecute cu înfrigurare din mînă în mînă Cel mai mic lucru era privit cu uimire fiind socotit o mărturie de seamă a unei vremi uitate Astăzi, acele obiecte se află într-o vitrină a muzeului de arheologie din Piatra Neamț. Să cercetăm și noi o parte din ele. Să ne apropiem cu băgare de seamă... Iată, cîteva vîrfuri de săgeți în capătul cărora se așeza otravă, recheamă în memoria noastră basmele despre vînătorile de zimbrii uriași sau vînătoarea împotriva dușmanului. Intr-un raft, se află un obiect care seamănă cu furculița noastră. Obiectul are numai doi dinți și nu este cu mult mai mare decît o scobitoare: e într-adevăr, strămoșul furculiței. Cîteva picioare de sfeșnice din lut ne vorbesc despre mijloacele prin care se iluminau sălile imense și iatacurile palatului. Ceramica găsită cu ocazia săpăturilor aduce cu obiectele noastre. Sînt cîteva vase de dimensiuni diferite, unele mai lunguiețe și mai zvelte, altele pîntecoase, împodobite cu desene. Teracota care se întrebuința ca ornament are smalț și desen în relief și nu se deosebește cu nimic de teracota din zilele noastre.

Se mai află acolo și partea de jos a unui vas de sticlă tulbure, împînzită de nenumărate firișoare de nisip. E sticla primitivă a secolului al XV-lea.

Constantin Mătase, directorul muzeului așteaptă continuarea săpăturilor care vor da la iveală și alte urme vechi din vremea lui Ștefan cel Mare. In momentul de față, cercetările au fost oprite dat fiind că fundamentul școlii se sprijină pe vechile ziduri ale curții domnești. Dar de îndată ce se va găsi o posibilitate ca liceul să fie mutat, cercetările vor continua.

Elena DRAGOȘ

In această fotografie este arătat un „vas" neobișnuit descoperit în podul unui garaj din regiunea Rovno — U.R.S.S. „Vasul" este construit de insectele numite gărgăuni, din rumeguș de lemn, lipit cu un material special, secretat de gărgăuni care l-au folosit pentru încălzirea larvelor.

Știați că...

...lacul Baikal din Siberia este cel mai adînc de pe glob? In el se varsă 300 de rîuri și din apele sale izvorăște numai fluviul Angara Lacul Baikal are de 6 ori mai multă apă decît curge într-un an în toate fluviile și rîurile Uniunii Sovietice.

...la fiecare milion Kw. putere produși de o hidrocentrală, se economisesc aproape 400.000 tone de cărbuni?

...atunci cînd îl aprindem, frecîndu-l pe banda de fosfor a cutiei, chibritul dezvoltă o temperatură de 600° C?

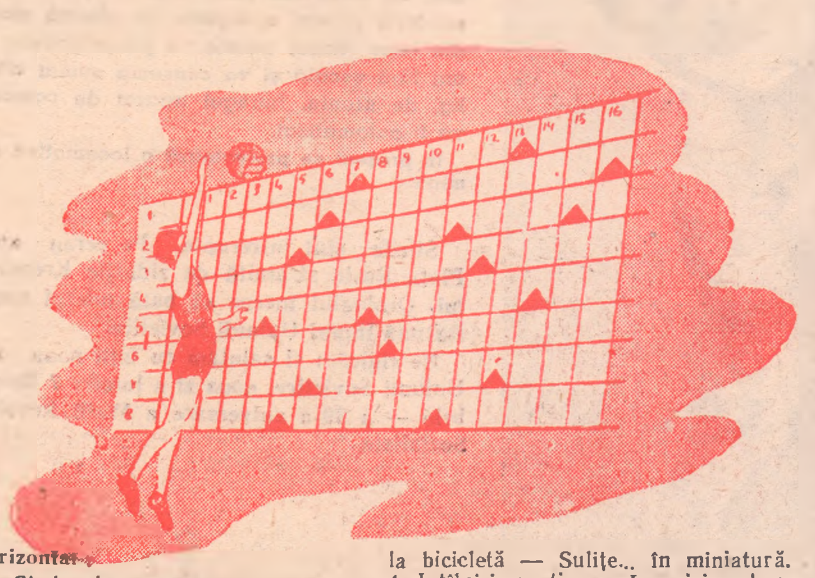
...coropișnița poate duce o greutate de 1204 ori mai mare decît propria ei greutate?

...pentru a spori producția de ouă a celor 27.000 de galinacee cîte numără ferma sa, un fermier american a instalat în cotețe aparate de radio? Acestea emit timp de opt ore, de la lăsarea serii pînă dimineața, dînd astfel păsărilor impresia că se află în plină zi ceea ce activează funcțiunile lor organice. Experiența a dat bune rezultate.

...în Norvegia s-a reușit extragerea din alge marine a unei materii prime care servește la confecționarea hainelor de ploaie? La rîndul lor, inginerii italieni au obținut din lava vulcanului Etna o materie primă care rezistă la o temperatură de 1000°.

SPORT

Cuvinte încrucișate

Orizontal:

1. Cînd mingea, la ping-pong, a atins masa se spune că e... — Categoria cea mai mică la box — Complex sportiv pentru cei mai... mari. 2. Scîndurele ce imobilizează o porțiune de os fracturat, prin fixarea lor cu pansamente — Coechipieri! 3. Ajută boxerului la antrenament de unul singur, iar în botanica populară i se mai dă și numele de... mălăiață! — Piesă la bicicletă — Sulițe... în miniatură. 4. Intîlniri sportive — La mici ambarcațiuni nautice sau la tablouri. 5. Numele avionului cu care Cikalov a trecut peste Polul Nord în 1937 — A opri mingea brusc — Pronume. 6. Post la fotbal, volei oină... — Unul din cele trei momente la săritură, urmat de bătaie și zbor (pl.). 7. Cînd balonul e dezumflat! — Gen de eschivă la box — Sport din 3... litere! 8. Asociație sportivă — 100 de... plat! — De ea depinde dacă despre o echipă se poate spune că e tînără sau bătrînă.

Vertical:

1. Prescurtarea „numelui" oricărui responsabil de echipă. 2. Cînd un jucător prinde mingea și înaintează spre poarta adversarului, se spune că e în... — Metalul Constanța. 3. Cîte odată indică un rezultat cîștigător la Pronosport! — Fără el nu iese fum! 4. Oraș în U.R.S.S — Exclamație sportivă de bucurie și salut. 5 Pronume — Margine (dar nu cea de la rugbi!). 6 Una din liniile de scăpare a jucătorilor în fugă la oină. 7. După felul ei, sportivul poate fi calificat ca disciplinat ori nu. 8. Probă atletică — Un „mitan" la tenis de masă! 9. Alpinistul îl face ajutat de cordeliere, piroane, cîrlige etc. — Tras regulamentar! 10. Cei care dau semnalul plecării într-o cursă atletică. 11. Două treimi de C.E.C. — Ambarcațiune „iubitoare" de vînt! 12. „Ordinul..." — Cînd dai mingea coechipierilor se spune că execuți... 13. Locul unde a jucat „Echipa de pe strada noastră". 14. Categorie la box, lupte și... artilerie — „Flamura Roșie"-Arad! 15. Notă muzicală — In sport ți se recunoaște de către arbitru și public. 16. Operația aceasta o face sportul la om și omul la oțel!

★ Cum s-a filmat scena aceasta?

...O întrebare pe care și-o pun mereu spectatorii filmelor.

Un actor vorbește cu el însuși pe ecran... Un cunoscut actor, care n-a zburat nici odată, execută viraje formidabile în aer... Apariții și dispariții... O floare crește vizibil, din pămînt, în cîteva clipe...

Cum se filmează toate acestea?

Pentru rezolvareea unor asemenea trucaje, pe lîngă studiourile cinematografice există secții speciale de filmări combinate, care pot să înregistreze pe peliculă cele mai năstrușnice fantezii.

Un actor vorbește cu el însuși pe ecran. Cum se face? Se acoperă jumătate din suprafața peliculei. Actorul joacă pe partea neacoperită. Apoi invers: se acoperă partea pe care s-a filmat, iar actorul joacă „dincolo". Cînd se developează filmul, îl avem pe același actor, de două ori. Această filmare se numește filmare combinată cu mască.

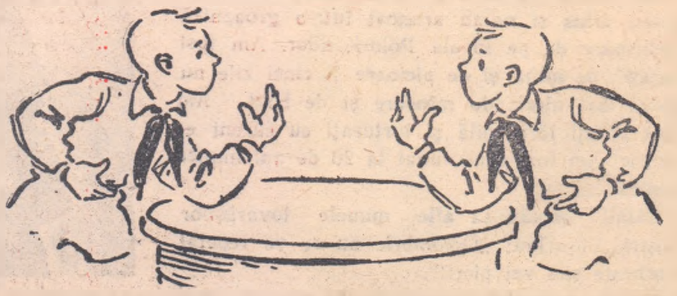
Un actor execută zboruri teribile și noi îl vedem în carlingă...

Carlinga se află în studio, pe platoul de filmare In spatele ei se proiectează, pe un ecran special, cerul cu nori, filmat altădată din avion. Trucajul acesta, de combinare, seamănă cu acele poze făcute la bîlci, la care cetățenii își vîră capul într-un panou pictat și devin aviatori, călăreți, alpiniști, etc.

Alte filmări combinate se obțin cu ajutorul legilor perspectivei. La aceste filmări se pun în prim plan, în fața aparatului, machete lucrate cu mare precizie, iar acțiunea se petrece mai departe.

Iată numai cîteva trucaje folosite în cinematografie Veți zice că seamănă cu „figurile" scamatorilor. Intr-adevăr, și aici multe efecte se obțin cu ajutorul ochiului omenesc care se înșeală ușor și nu poate să prindă unele „mișcări".

Șerban VOICU

Redacția și administrația: București Piața Scînteii, tel 7.81.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114. Tiparul Intr. Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu Nr. 23—25.